

Det blev dog samtidig foreslået, at forlængelsen af overenskomster og aftaler m. v. ikke skulle kunne hindre, at der i den nævnte periode blev *forhandlet om ændring af bestemmelser, der foreskriver standarder og normer vedrørende driften*, herunder bemanning, arbejdstidsregler og lignende for så vidt angår offentlige institutioner og institutioner, der modtager refusionstilskud eller underskudsdekning fra det offentlige. Dette ville især være af betydning, fordi det også var foreslået, at almindelige bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der var fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, skulle være omfattet af den samme overenskomstforlængelse som de øvrige kollektive overenskomster.

Om formålet med fremsættelsen af lovforslaget, der var et led i den såkaldte „*helhedsplan 1975*“, udtalte *arbejdsministeren* ved fremsættelsen bl. a. følgende:

„Formålet med forslaget er, at der allerede nu skabes klarhed over lønudviklingen i det kommende år.

I den situation, vi i dag står i, med den største arbejdsløshed siden halvtredserne, er det af fundamental betydning at få genoprettet vor konkurrenceevne. Et af midlerne hertil må nødvendigvis være en lønpause. Dette bliver endnu tydeligere, når man gør sig klart, at når erhvervslivet i dag skal disponere 1 år frem i tiden, skal de gøre det under ringere vilkår, end det længe har været tilfældet. Det marked, der skal disponeres i, er uhyre svagt; de fleste af vore sædvanlige samhandelspartnere er ligesom vi stærkt økonomisk svækkede, og der er kun en smal margin mellem fortjeneste og tab.

Derfor må man fjerne den usikkerhedsfaktor, der hedder lønudviklingen.“

Ministeren fremhævede, at bortset fra de ændringer af dyrtidsreguleringsbestemmelserne, der ville følge af det samtidig fremsatte forslag om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m. v., ville der ikke ske noget indgreb i det af arbejdsmarkedets parter opbyggede system til fastsættelse af løn- og arbejdsvilkår. Det blev ligeledes fremhævet, at der ikke var foreslået en tilsvarende forlængelse af individuelle aftaler, idet regeringen ikke havde fundet noget sådant praktisk muligt.

Lovforslaget var et led i regeringens *samlede plan for en økonomisk politik* (se herom statsministerens redegørelse af 3. december 1974, sp. 2613-2617 i Folketingets Forhandlinger 1974-75, 1. samling) og skulle som sådant især ses i sammenhæng med de samtidigt fremsatte *forslag til lov om en godtgørelse for dyrtiden* (se A. II. nr. 3), *forslag til lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m. v.* (se A. II. nr. 19), *forslag til lov om avancement og prisdæm-*